

JEF MYS

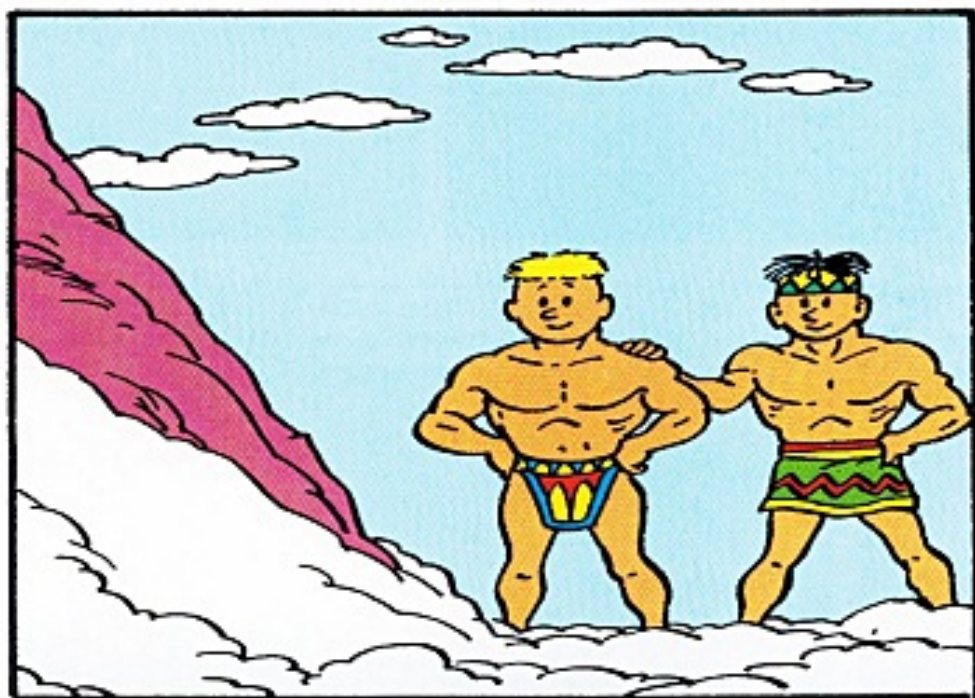
4

DE BELEVENISSEN VAN JOMMEKE

PURPEREN PILLEN

PURPEREN PILLEN

De Stripuitgeverij

IN DE NACHT VAN
5 OP 6 DECEMBER.

Hier woont Jommeke.
Stoppen!

SINT
NIKLAAS

Piet, zoek eens uit wat we
voor die wittekop hebben.

Onze bak ligt goed vol.

SINT
NIKLAAS

Zoveel pakken. Word daar maar wijs
uit. Op sommige staat zelfs geen nummer.

Jommeke niet te vinden.
Hier een zonder naam.

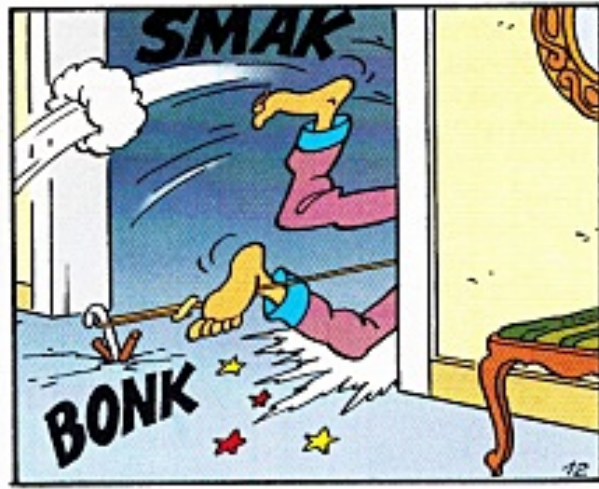
Dat zal zeker voor
Jommeke zijn.

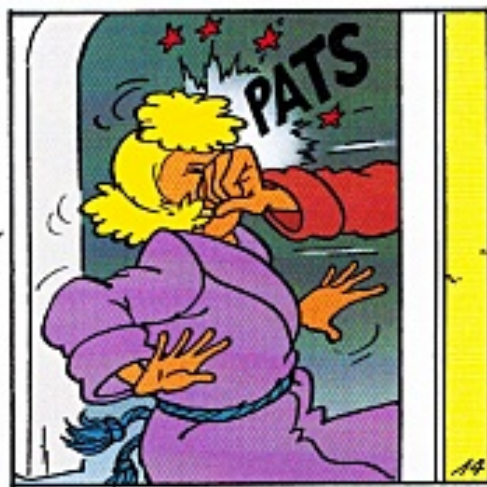
't Is geen pluimpje!
Wat mag daarin zitten?

Ha! Daar staat een venster open!

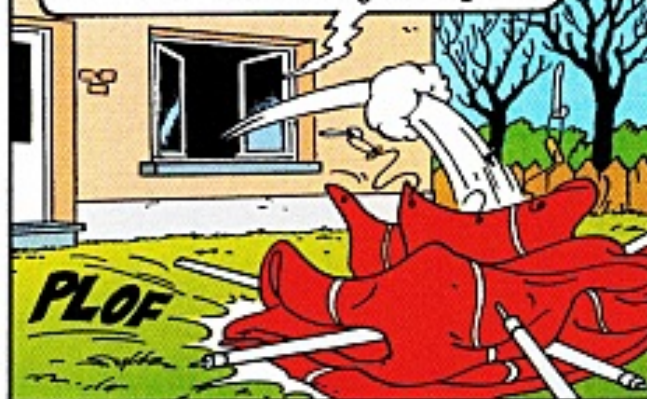
Hop, binnen!
Veel plezier ermee,
Jommeke!!

Maar moeder, ik heb die tent van Sinterklaas gekregen!

Van Sinterklaas of van Trees Saffraan! Kan me niet schelen! Buiten ermee! Mijn mooie vloer naar de bliksem!!!

Aankleden en allemaal hierkomen! Dat we ons oog verbinden!

Ook weer een idee van Sinterklaas om een tent te geven!

Dat vraag ik mij ook af. 't Is winter. Een tent is toch voor in de zomer.

Maar met deze tent kan je ook in de winter kamperen. 't Is een bijzondere, driedubbel zeil en opgevuld met glaswol en potdichte sluitingen. Zelfs de bijtendste noordenwind kan er niet door!

En ik ben kwaad op Sinterklaas. Ik heb niks gekregen.

Je hebt niets gekregen! Maar jij bent toch geen kind! Alleen maar een papegaai!

Ha, en omdat ik alleen maar een papegaai ben wil dat zeggen dat ik niet graag iets krijg van Sinterklaas zeker!

Hoe durf je zoiets zeggen! Jij zit met mij niets in! Jij gunt me niets!

Ik blijf bij jou niet meer!... Ik trap het af!... Ik ga naar Annieke en Rozemieke! Die zullen met mij tenminste medelijden hebben!

Is me dat een mooie Klaasmorgen! Iedereen een blauw oog, de vloer vol gaten, ruzie en Flip die er vandoor trekt!

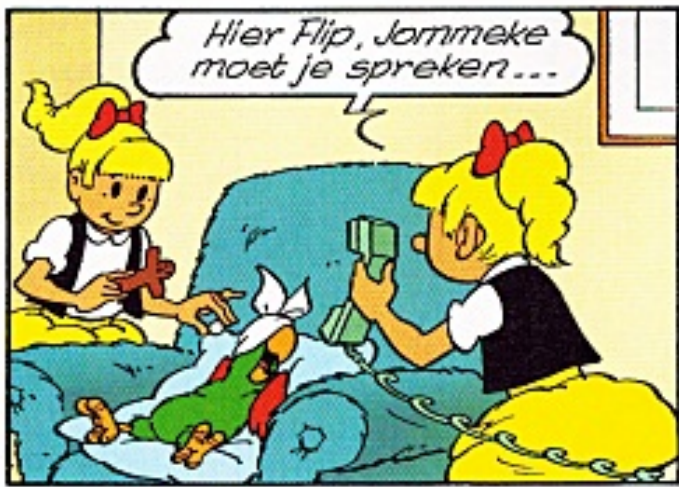
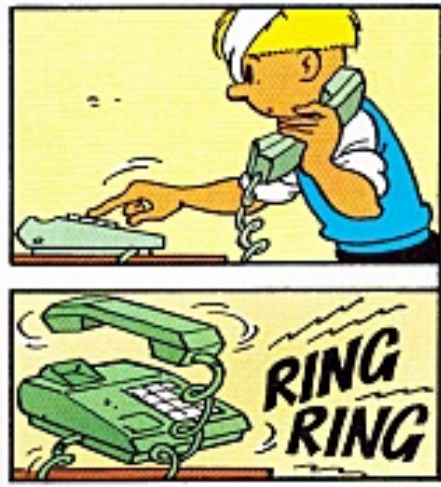
Vader, willen we eens gaan kamperen met die tent?

Wat? Nu kamperen? Ben je helemaal gek?!

Maar als Sinterklaas mij nu een tent brengt dan is dat toch een teken dat ik er nu al mee moet gaan kamperen. En dat ik niet moet wachten tot de zomer!

Ziezo, hete doeken erop en dik onderdekken.

En dan nog warme thee laten drinken.

Dat is Pekkie! Wat heeft die tekort?

WOEF
WAF-WAF
WAF
WOEF
WAF

Een rugzak! Zeker van dat meneertje!

En daar! zie daar!... Een...een...

... een wandelende hoed!

Bijlange niet. Dat is geen wandelende hoed!

Ik ben het maar!

Die zal ook van onze drenkeling zijn.

Kom, we zullen eens kijken of hij al ontdood is.

Wat is er gebeurd? Waar ben ik?

Dag meneer, u bent in de warme tent van Jommeke. Hier zult u niet meer bevriezen als een ijsklomp.

Hier, warme thee, drink op!

Wat zeg je? Een warme vent... ik bedoel, een warme tent!?!?

O, een warme bent ... een warme tent... hihihih! !!...

Kom, niet wenen, meneer, droog uw tranen.

Kom, goede man, u bent waarschijnlijk ziek van de kou, rust nu, u hebt misschien koorts.

Nee, ik heb geen kroost... ik bedoel koorts.

Ik huil alleen maar om die warme vent... ik bedoel, die warme tent!

Om mijn warme tent? Hebt u er misschien ook een en is ze mee door 't ijs gezakt?

Dat is het juist! Ik had er een... ik bedoel, ik had er geen!

Luister, ik ben Jeremias Gobelijn... Ik ben een geleerde, een uitvinder en professor in natuurkunde, scheikunde, wiskunde, sterrenkunde, aardkunde, dierkunde, opvoedkunde, geneeskunde, taalkunde, plantenkunde, werktuigkunde, volkenkunde, oudheidkunde, bouwkunde, zielkunde, danskunde... kortom, in al de kundes!

Amai, en steekt zoveel wetenschap allemaal in zo'n klein mannetje!

Inderdaad, ik ben klein, maar mijn snor is groot!

Enkele dagen geleden moest ik op onderbroek... ik bedoel onderzoek... naar bergen, grotten en spelonken. Maar 't is winter en koud. Ik moest een warme tent hebben om in te eten, te schrijven, te gaperen... ik bedoel, te slapen.

Ik ging dus een tent kopen. Maar er was nergens een te vinden. Ik moest wachten tot de lente, het nieuwe kampeersseizoen... ik bedoel kampeerseizoen. De wanhoop nabij nam ik mijn toevlucht tot Sinterklaas.

Ik schreef hem een brief. Ik smeekte hem of hij soms nog een goeie, warme tent had en of ik die dan kreeg.

En inderdaad, Sinterklaas kwam nog voor mij, misschien wel omdat ik nog zo klein ben als een kind. Maar oei-oei, hij bracht geen tent, hij gaf iets anders!

Geen dank professor, helpen is onze plicht. En als we u misschien nog hulp kunnen bieden kan u op ons rekenen.

Wel, ik zou best wel zulke stevige jongens als jullie kunnen gebruiken bij mijn opzoekingen. Zouden jullie graag meewillen?

O ja, natuurlijk! Dat is een buitenkansje! Wij gaan mee!

Bravo! Hoera! Wij gaan mee op ontdekkings tocht!

Ontdekkingstocht? Goed, maar ik ga eerst Jommeke zijn trein eens proberen.

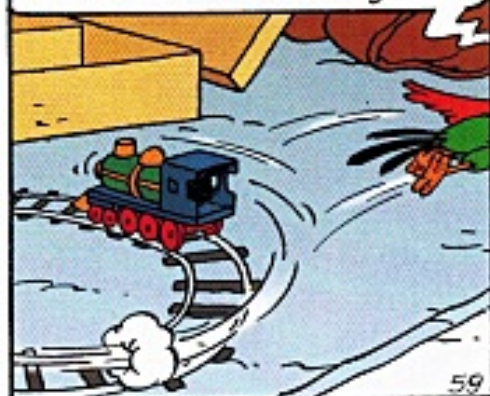
Ziezo, en nu de veer nog opwinden.

Hoera!!!...Draaien maar! Hahahaha!...

Verdorie, dat treintje draait zo snel dat ik er afvlieg!!!

Flip, jij komt juist te pas.

Hier, vlieg met dit briefje naar huis en geef het af. Spoed je!

Bind er een steentje aan, dan zal ik het voor de deur laten neervallen, zo verlies ik geen tijd.

Ja! Ondertussen breken wij de tent op.

Wie fluit er?

En wat is het doel van onze tocht, professor?

De Purperen Berg!

De Purperen Berg? Nooit van gehoord. Waar is die?

De Purperen Berg is 'n heel eind van hier. Nog wel drie, vier weken.

En wat is daar te zien of te vinden, professor?

Dat is nog steeds een groot geheim. Tot nu toe is nooit iemand tot op de Purperen Berg geraakt.

Luister....

Reeds lang studeer en zoek ik naar een middel om zwakke kinderen gezond, groot en sterk te maken.

Het zal jullie niet verwonderen waarom. Ikzelf was, als kind, tenger en mager. Ik kon nooit meespelen.

In plaats van te ravotten leerde ik dan maar, van alles en nog wat. 't Is daardoor dat ik zeer geleerd ben geworden, maar ook dat ik klein gebleven ben. Ik ben nooit groot geworden.

Mijn lichaam kon zich niet ontwikkelen en groeien zoals het moest. En dat is zéér plezierig... ik bedoel, weinig plezierig!

Telkens ik ergens les geef hoor ik de studenten achter mij roepen: Stompeltje!... Microbe!... Kleine garnaal!... Bolletje vet!... Snor, waar ga je met dat ventje heen!...

En daarom wil ik beletten dat tengere kinderen zouden varen zoals ik. Ik wil niet dat ze klein blijven en dat ze altijd worden uitgelachen. O nee!

Lange jaren zoek ik reeds naar een echt wonderbaar geneesmiddel. En ik ontdekte eindelijk de juiste formule!

De samenstelling van de verschillende bestanddelen vormde een dikke stroop... ik bedoel, stroop! Had een purperen kleur en werd direct hard, moeilijk om te knabbelen.

Daarom liet ik de stroop door een dun buisje druppelen. Als de druppels neervielen waren het harde purperen billen... ik bedoel, pillen!!

En dus kunt u nu de zwakke kinderen helpen. U kunt ze groot en sterk maken.

Helaas, neen, dat kan ik niet!

Hoe, u kunt het niet?! En u hebt de purperen pillen vervaardigd!?

Inderdaad! Maar de nodige grondstoffen zijn schaars en nergens te vinden zodat ik geen pillen meer kan bijmaken!

Dat is zeer erg.

Daarom besloot ik die grondstoffen te zoeken. Uit mijn aardrijkskundige studies wist ik het bestaan van de Purperen Berg.

Nooit is iemand erop geweest. Maar de wanden en de rotsen hebben een purperen kleur. Misschien vind ik daar wat ik zoek. Genoeg om heel mijn leven purperen pillen te maken.

Ik moet een stuk uit de rotsen van de Purperen Berg kappen en het ter plaatse onderzoeken. Ik heb alle nodige instrumenten bij me.

Is de samenstelling dezelfde als van mijn billen... ik bedoel, pillen, dan zijn alle zwakke kinderen gered!

Hoera!!!

Juist, professor, dan moeten we alleen maar de Purperen Berg in stukken kappen, deze stukken smelten tot stroop en die stroop laten druppelen. De druppels verhardten tot pillen, die door de tengere kinderen kunnen ingeslikt worden!

Zó is het! Kom aan, we blijven staan... ik bedoel, we trekken verder! We hebben een belangrijke opdracht te verprullen... ik bedoel, te vervullen!!!

Voorwaazarts!! Mars!!!

WEEKENLANG KRUIP DE EXPEDITIE VAN PROFESSOR GOBELUN VERDER. STEEDS MOEIZAAM HOGEROP. DOOR DE BARRE KOUDE, LANGS ONHERBERGZAME STREKEN, OVER WOESTE BERGEN, DOOR RUWE DALEN. GELUKKIG HEBBEN ZE DE WARMTE TENT, OF ZE WAREN REEDS LANG DOODGEVROREN 'S NACHTS.

Ginder, ja ginder!... Eindelijk!!... Eindelijk!!!

De Purperen Berg!!!

NA NOG ENKELE MOEILIJKE UREN BEREIKEN ZE HUN DOEL.

Haha! Nog lang, nog lang!... Ik bedoel, eindelijk, eindelijk!!!

We slaan hier eerst ons kamp op.

Slecht, slecht... Ik bedoel, goed, goed! Ik ga ondertussen al slapen... ik bedoel, al aan het werk!

Een purper stuk rots uit de purperen wand van de Purperen Berg!

Jommeke, ik ga een konijntje of vogel trachten te schieten, ik rammel van de honger.

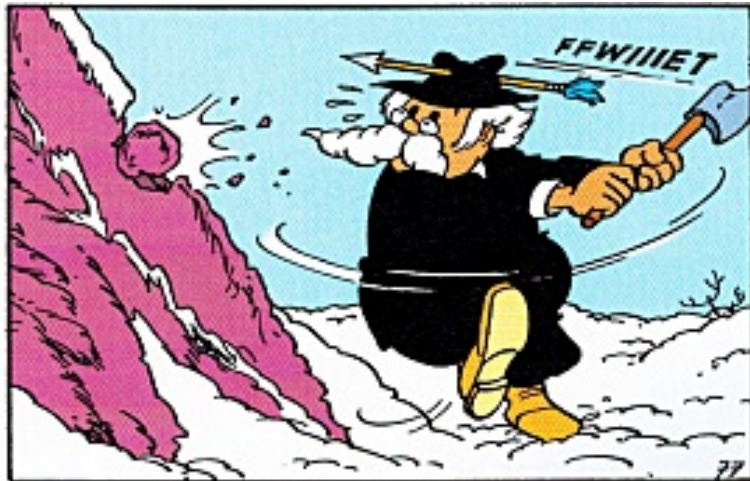
Gelukkig dat ik toen mijn boog en pijlen mee had ingepakt, want onze voedselvoorraad is allang op. En hier kunnen we niet naar de bakker en de slager lopen.

Ha, ginder zie ik een zwarte kraai tegen de rotsen klapperen.

Die is eraan!
Haha, nam-nam!

Hela, wat is dat?! Men schiet naast mij... ik bedoel, op mij!

Ha, professor, hebt u hier ergens een vogel zien neertuimelen?

O, 't is uw hoed!?!...
Ai, professor, bijna had ik u doodgeschoten!!

't Is niet erg, Filiberke. Je zou anders wel een vet brokje aan mij gehad hebben, nietwaar.

Op zoek naar ander wild... en deze keer beter uit mijn ogen kijken.

Ha, ginder wipt een vogel over de rotstoppen. Nu is het een echte!

Je laatste uur is geslagen, makker!

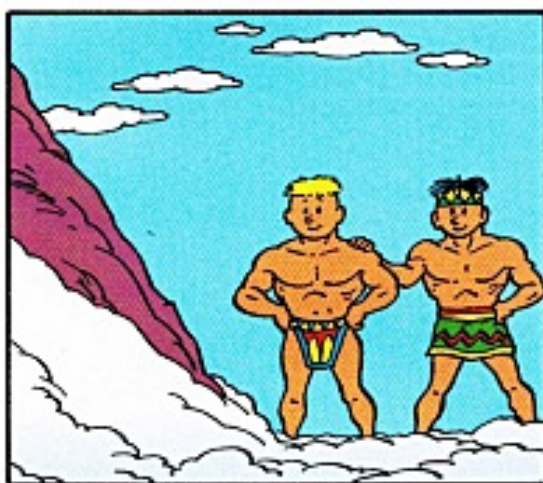

Uil!... Dikke vette uil!...
Blind kuiken!... Schele apenkop!... Beul!... Kun je niet beter uit je lodderogen kijken!!!

Wel?...Nu zijn ze weer weg!

Achteruit!...Ik bedoel, vooruit! Ik wil weten of we luchtspiegelingen zien of niet!

Pekkie en Flip, zoek ondertussen Filiberke! Breng hem naar 't kamp en zie dat hij het stuk rots niet laat overkoken!

Voetsporen! Die zijn niet van ons.

Dus, wij hebben niet scheel gezien! Die kinderen bestaan! Welke belangrijke ontdekkingen gaan wij hier nog doen?!

De sporen verdwijnen in die opening.

Dit lijkt wel een gang die men uitgehouwen heeft.

Juist.

Een zaal!

Dit is een natuurlijke grot.

Heu, professor Gobelijn, ik voel mij hier niet bepaald op mijn gemak.

Eerlijk gezegd, ik ook niet.

Die kinderen waren geen schimmen. Het is mij een raadsel. Zoiets ben ik nog nooit tegengekomen.

Wellicht zijn er nog meer kinderen, en die kinderen moeten dan natuurlijk toch ouders hebben, en die moeten hier dan allemaal ergens zitten. 't Zijn misschien halve wilden.

O, professor, oooo!...

Te laat!

Hulp Flip!
Hulp!!!

Zo zacht niet! Ik bedoel, zo brutaal niet!

Wat een ontdekking!
Wat een ontdekking!

JOMMEKE EN PROFESSOR GOBELUN WORDEN IN EEN ANDERE GROT GEVOERD EN DAAR AAN EEN PAAL GEBONDEN.

Wat een ontdekking!
Opzienbarend! Als de wereld dat zal vernemen!

Ik had dit liever niet ontdekt, professor.

En wat de wereld betreft, die zal alleen vernemen dat we van onze ontdekkings-tocht niet zijn weergekeerd. We zullen als vermist opgegeven worden.

Inderdaad, zover heb ik niet nagedacht. Wat gaat er met ons gebeuren?...

Niet veel goeds, denk ik. Als je aan zulk hout vastgekneveld wordt is dat niet om kermis te vieren.

Inderdaad, Jommeke, 't ziet er niet geelkleurig uit... ik bedoel, rooskleurig! Eens in zijn leven komt de mens aan z'n laatste ogenblikken.

Hoor, voetstappen. Ze komen terug!

Maar ik geef het niet op!
Ik moet een konijn schieten.
De aanhouder wint!
Ik bibber van de honger!

Oehoe!... Oehoe!...
Filiberke!

Je moet direct naar
't kamp komen!

En je moet zien dat de
pap niet overkookt!

Wat, is er pap? Hoera,
mijn buikje zal
gelukkig zijn!

't Is te zeggen, geen pap, 't is
dat stuk rots dat aan het
smelten is. En Jommeke en de
professor zijn op zoek naar 'n paar
zonderlinge kinderen
die kwamen gluren...

Goeie hemel!

Hulp!!
Hulp!!!

O!...

Alleen en
ongewapend
haal ik het
niet...

Ik ben verloren!
Hulp! Hulp!

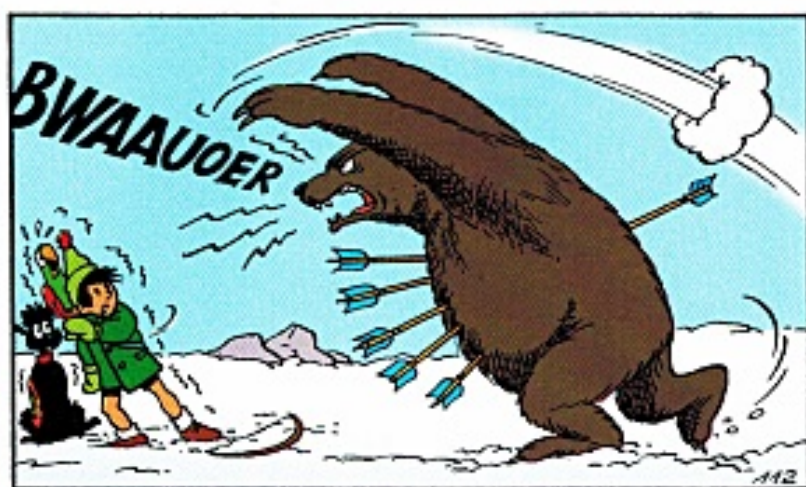
O, Filiberke, dat is zo een
van die kinderen die we
gezien hebben!

Filiberke, vlug! Zijn klauw
zal hem verpletteren!!

Daar kan ik nu
niet naast schieten!

Je moet geen schrik hebben van mij, beste prins, spreek maar vrijuit.

Wel, ik moest je gevangennemen.

Wablief?!
Gevangennemen!

Ja, je beide vrienden zuchten reeds aan de martelpaal.

Hoe? Wat? Waar?!
Ik begrijp het niet!

Hoor eens, wie één haar van Jommeke zijn strooien dakje krenkt, die heeft met mij te doen!

Wij zullen ons verdedigen! Onze vrienden verlossen! Wij hebben zojuist een beer neergeveld, wij kunnen nog sterker toeren vithalen, verstaan!

Maar jullie zijn het rijk van de Purperen Berg binnengedrongen, en erger, jullie hebben ons geheim ontdekt.

Wie ons geheim gevonden heeft zal er niet ver mee lopen!

Wat is dan dat groot geheim van de Purperen Berg?

Het geheim van de Purperen Berg... Dat is een hele geschiedenis.

Zij begint vele eeuwen terug, in de Middeleeuwen, toen de graatmagere slaven zich dagen en nacht moesten kromwerken voor hun vadsige meesters.

Zo leefde er toen in zijn donkere burcht een heerser die een echte tiran, een ware beul was voor zijn slaven...

Grogor Duivelbaard!...

Zijn slaven kregen geen ogenblik rust, zwoegden en zweetten, kregen geen eten en werden zonder reden afgetroefd of in de diepste kerkers vastgeketend.

De slaven werden het beu en op een goede dag staken zij de hoofden bij elkaar...

De volgende morgen hing Grogor Duivelbaard aan een boom, opgeknoopt met zijn eigen baard.

Onder hem hadden ze een geit gezet die zijn blote voeten likte!

Tegelijk brulde hij van pijn en schaterlachte van het gekietel aan zijn voeten. Het was een geweldige marteling voor hem.

Ondertussen maakten de slaven zich ijlings uit de voeten. Dag en nacht brokken ze verder, zonder rusten.

Na vele weken bereikten ze een hoge berg. Daar zouden ze veilig zijn!

Hier zouden zij zich vestigen. De berg zou hun nieuw vaderland zijn. Uit pure dankbaarheid hakte de leider een stuk uit de purperkleurige rotsen en zwolg het in.

's Anderendaags, toen allen na een diepe slaap opstonden, vielen ze terug neer van 't schrikken.

Hun hoofdmans was niet meer diezelfde dunne bonenstaak van gisteren.

O, vrienden, dat moet dat stuk purperen rots mij gelapt hebben!

Vrienden, in die rots moet een geheimzinnige kracht zitten die de mens sterk maakt.

Wij hebben de meest uitverkoren plaats van de wereld gevonden! Wij zullen geen brandhouten slaven meer zijn, maar grote oersterke vleesklompen!

Toen begonnen ze allemaal verwoed in de rotsen te kappen en hele stukken in te slikken.

En inderdaad, na korte tijd waren allen veranderd in echte reuzen.

Zij joegen op het wild, kweekten groenten en vruchten. In de grotten van de Purperen Berg hakten zij woningen en iedere dag slikten zij een klein stukje rots.

Na vele jaren vond men een middel om grote stukken purperen rots te smelten en druppelsgewijs weer te verharderen tot pillen.

Dit was veel beter, want met die scherpe stukjes rots hadden ze dikwijls een gescheurde slokdarm.

En dit is ons geheim, de purperen pillen! Nooit lekte het uit! De wereld weet niet eens dat wij bestaan.

Ons volk leeft sinds eeuwen in rust en vrede, geluk en gezondheid. Dank zij onze dagelijkse purperen pil zijn we sterk en nooit ziek! Je begrijpt dat wij ons geheim nooit zullen prijsgeven.

Beste prins, dat is zéér merkwaardig. Maar toch is er op de wereld één groot schitterend verstand dat jouw geheim ontdekt heeft!

Dat schitterend verstand is professor Gobelijn. Jeremias Gobelijn die nu gevangen is, samen met Jommeke.

Deze brave man zocht reeds lange jaren naar een geneesmiddel om zwakke kinderen groot en sterk te maken.

Eindelijk had hij het uitgevonden. Purperen pillen!

Maar de grondstoffen ervoor nodig zijn nergens te vinden. De professor wist het bestaan van de Purperen Berg en dacht, daar zal ik vinden wat ik nodig heb, en je ziet, hij heeft alweer gelijk!

Ben je de vriend van de professor?

Mijn vriend Jommeke en ik hebben hem ontlangs het leven gered, hij vendronk bijna. Toen vroeg hij of we met hem meewilden. Een paar flinke jongens kon hij best gebruiken.

Hoe heet jij?

Filiberke.

Luister, Filiberke, jij en Jommeke hebben de professor gered, die de zwakke kinderen wil helpen. En dan heb jij mijn leven nog gered.

Kom, we gaan naar de koning, mijn vader.

Als hij dit alles verneemt zal hij wel milder worden voor jullie...

Ha, daar is mijn zoon Abab, hij heeft de derde indringer gesnapt. Die komt zelfs zeer gewillig mee.

Goede vader, koning van de Purperen Berg, deze edele jongen, die jij voor een indringer houdt, heeft mij het leven gered! De beer, die mij wou doden, kun je zien liggen, neergeveld door deze moedige knaap, Filiberke!

Zo is het!!

ABAB VERTELT ALLES WAT ER GEBEURD IS. EN OOK WAT HIJ VERNAM OVER HET DOEL VAN PROFESSOR GOBELIJN.

INTUSSEN IN DE ANDERE GROT.

Jommeke, heb je die kinderen gezien? Niks dan pieren... ik bedoel spieren! Vol kracht en gezondheid!

Dat bewijst klaar dat hier is wat ik zoek. 't Is onnodig mijn instrumenten uit te pakken en nog verder rotsen te onderzoeken.

Dat denk ik ook, professor, het zal inderdaad onnodig zijn!

Want weldra zullen ze ons misschien levend verbranden of in stukjes kappen!

Goed-goed-goed... ik bedoel... slecht-slecht-slecht!

't Is te hopen dat Filiberke kan ontsnappen... Hoor, daar zijn ze weer!

Oei, ze hebben Filiberke ook gevangen! Arm Filiberke, nu zijn w'er allemaal aan!!!

Gevangenen, jullie zijn vrij!

Nee-nee...
Ai-ai-ai!!!

Ik bedoel,
hoera! Hoera!
Hoera!!!

Jullie moedige vriend heeft het
leven van mijn zoon, prins Abab, gered!

Ook zijn jullie hier
gekomen met vre-
delievende doel-
einden, met het
inzicht grond-
stoffen te vinden
om zwakke kin-
derente genezen.

Uit dankbaarheid voor het be-
houd van mijn zoon, schenk
ik jullie weer de vrijheid. En
voor altijd de nodige grond-
stoffen om purperen pillen
te maken. Op één voorwaarde.

Jullie mogen aan niemand ons geheim
verraden. En de purperen pillen alleen
gebruiken voor de zwakke kinderen!

Akkoord!

Akkoord!

Niks van!...
Ik bedoel,
in orde!!!

Filiberke, wel bedankt,
zeg. Je hebt ons uit
een weinig piezante
toestand geholpen.

Niks te
danken,
Jommeke. Ik
wist immers
niet dat je
in de penarie
zat!

ONZE VRIEN-
DEN BLIJVEN
ENKELE DAGEN
BIJ DE KONING
LOGEREN EN
DOEN ZICH TE
GOED AAN DE
PURPEREN PIL-
LEN, OM GE-
HEEL GESTERKT
DE TERUGTOCHT
AAN TE VATTEN.

Vaarwel, vrienden en
vergeet de voorwaarden
niet!

Wees gerust!
Een vrouw, een woord!

Dag Abab,
tot ziens, hé!

Verdorie, die
purperen pil-
len zijn echt
wonderbaar!

Hij bedoelt,
een man, een woord!

Teofiel, nu begin ik me toch echt ongerust te maken. Jommeke is al weken en weken weg, en riet het minste nieuws van hem.

THUIS ...

Ik...ik...ik krijg er nog iets van! Ik weet met mijn zenuwen geen weg meer!

137

Och Marie toch, maak zoveel tam-tam niet. Jommeke slaat zich overal door! Ik ben er fier op! En daarbij, Flip is er ook nog!

Ach, wat kan die onnozele papegaai aanvagen om op mijn lief suikerdotje te passen! Jommeke heeft hem misschien al van grote honger moeten oppeuzelen! Met pluimen en al!

Jij bent er veel te gerust op... en jij begrijpt het verdriet van een gebroken moederhart niet... en maak dat je sappertwee met je voeten van die stoel bent, of ik draai ze nog uit!

Oei-oei-oei, bijt mijn neus maar niet af, verdorie!

Ik schiet mijn mantel aan!... Ik ga hem achterna!... Ach, Jommeke, mijn boeieke, waar ben je?

Och Marie, verlies je hoofd niet, want dan ben je 't kwijt!

't Was beter dat jij ook je jas aantrok! En 't iste hopen dat je je kop ook niet verliest! Dat hij goed vaststaat!

Vooruit, kom, klop hem maar vast als hij los staat, je mag!

139

Allee, harder kloppen, want ik voel niks, ik hoor het alleen maar!

**BONK
BONK
BONK**

??

**BONK
BONK**

Holala, 't is op de deur dat er geklopt wordt... of beter gezegd, ze bonken ze bijna uit!!

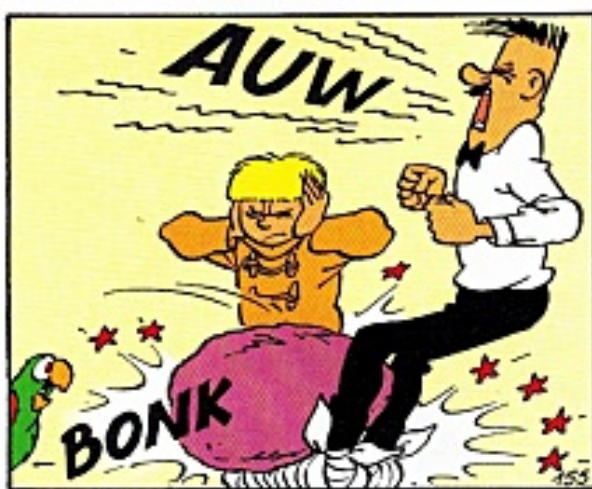
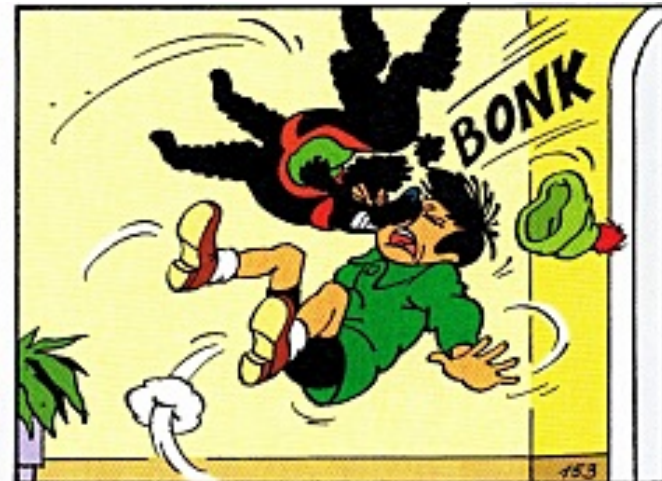

140

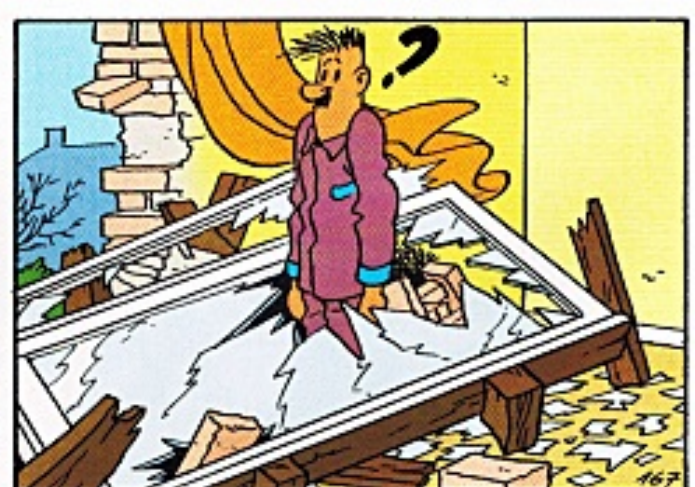

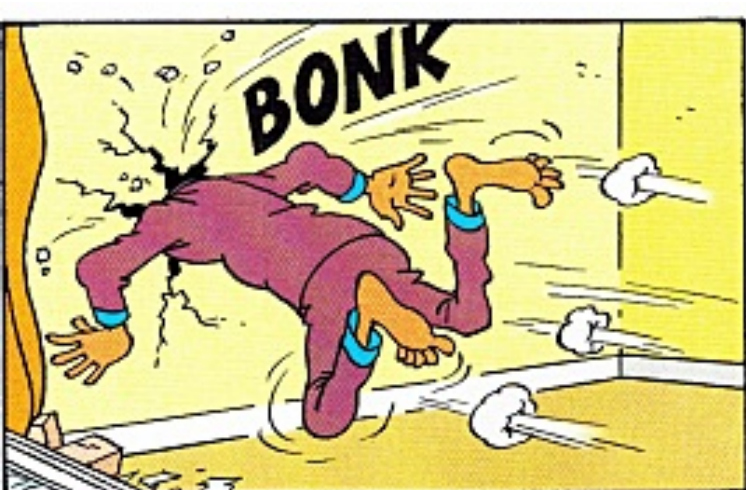

Als ik nu nog niet wakker ben dan weet ik het niet meer!

Hela, zeg eens jij!

Kun jij verdorie niet beter uit je ogen kijken! Ik ga naar de politie!

Och, beste vriend, zo schep ik altijd een morgenluchtje.

Zo?! Dan zullen de metselaars veel werk hebben bij jou!

Pak aan! Hier heb je je steen terug!!

Heu Marie... ik kan er echt niks aan doen. Dat moet door die purperen pillen komen.

't is best dat ik je opsluit vóór je heel het huis afbreekt!

Wat, mij opsluiten in mijn eigen huis!

Een wild beest laten ze ook niet vrij rondlopen. Kom mee naar de kelder!

Maar dat laat ik niet toe!

Jij sluit me niet op! Ik ben hier de baas en ik laat me niet voor aap zetten!

Begrepen!!!

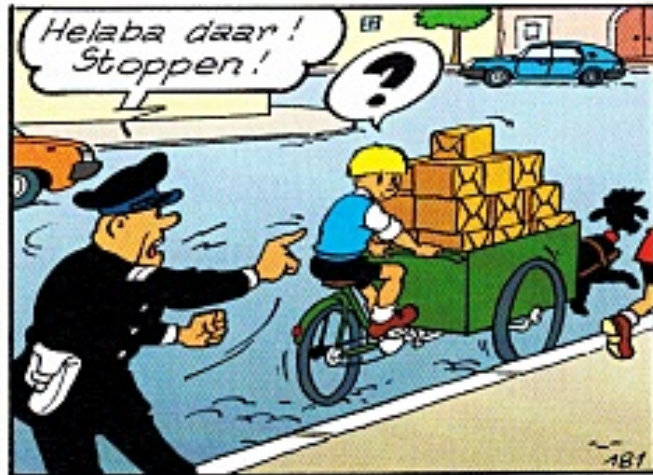
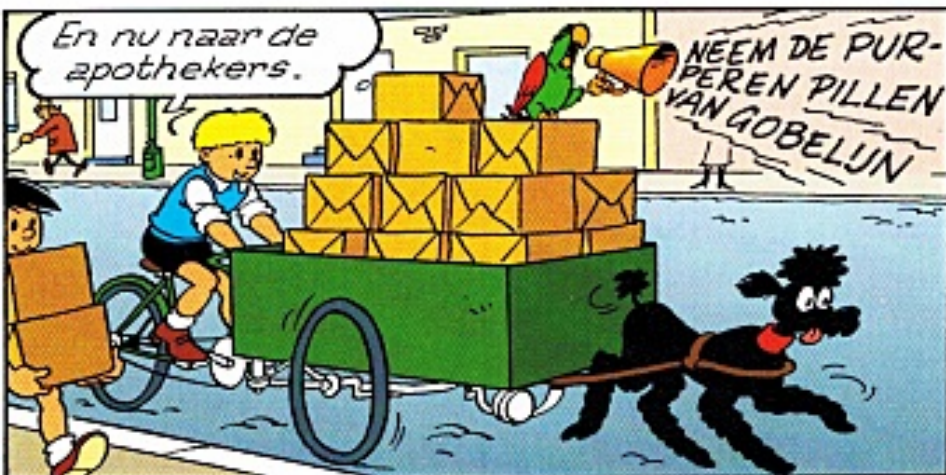
KRAK

Heu... Marie... 't is misschien toch beter dat je mij maar in de kelder opsluit...

Professor Gobelijn, u bent een echt genie! Een wondermens!

De redder van de kinderen! De hele wereld spreekt over u! Iedereen is vol lof en bewondering!

Ja, 't is al purperen pillen en professor Gobelijn wat de klok slaat!

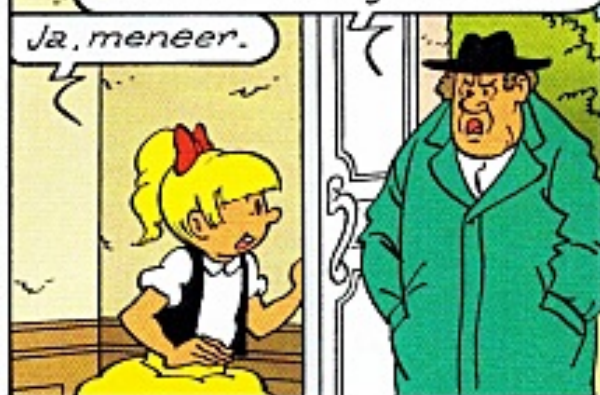
**RING
RIIING
RIIING**

Men belt, ik zal wel opendoen!

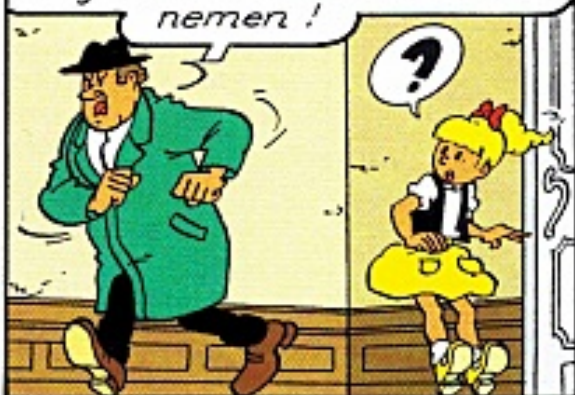

Is dat hier dat die schone meneer Gobelijn woont?

Ja, meneer.

Ha, dan zullen we dat mannetje eens onder handen nemen!

Hazo, dat is dus meneer de professor Gobelijn! Welnu, meneer, ik ga niet akkoord met u!

Neen, zeker niet meneer! Uw purperen pillen zijn groot vergif voor mij!

Ja, zij maken mij kapot, meneer! Kapot, hoort u! Zij boren mij de dieperik in!

Ja, vroeger had ik altijd heel veel klanten! En nu... Nu geen enkele meer! Ik ben verloren! Gekelderd!

Ik kan nu met schoensmeer en veters gaan leuren!

Kalm waarde heer, kalm. En stort je maag eens uit... ik bedoel je hart. Verklaar je nader. Welk kwaad berokken ik je? Wie ben je?

Ik ben directeur van een groot kinderziekenhuis.

Het staat nu leeg en verlaten. Geenenkel zwak of ziek kind meer.

Dat is heel goed!... Maar daarmee ben ik mijn job kwijt, hihhi!... En al de dokters zul je ook nog tegen krijgen!

We moeten die man helpen.

Ik heb het gevonden!

Meneer de directeur, je bent nog niet verloren! Wees niet zo ont. tigd!

Maak van je ziekenhuis een sportcentrum met een groot zwembad, turnzalen, voetbalvelden, tennisvelden en schaatsbanen en zo van alles waar gezonde kinderen aan gezonde sport kunnen doen.

Een reuze-idee! Daar had ik niet aan gedacht! Dank, Jommeke, honderdmaal neen, honderdduizend-miljoen keren bedankt!

O, een brief voor de professor, van de minister.

Holala, van de minister van volksgezondheid.

Hij nodigt mij uit op een feestviering waarop ik zal beschuldigd... ik bedoel, gehuldigd worden!

Hoera! Wij gaan mee om u toe te juichen!

Ik ga er niet graag heen. Ik heb mijn best gedaan om zwakke kinderen te helpen, en daarvoor moeten ze mij toch niet vieren. Wie weet wat ze daar met mij zaa-vangen?

Ze zullen u een lauwerkrans en gouden eretekens en kleurige linten rond uw nek hangen, zoals bij de vette os!

EEN PAAR
DAGEN LATER
HEEFT DE
HULDIGING
VAN PROFES-
SOR JEREMIAS
GOBELIJN
PLAATS IN
DE GROOTSTE
FEESTZAAL
VAN DE
HOOFDSTAD.

193

Mijne heren ministers, heren gouverneurs,
heren volksvertegenwoordigers, heren burge-
meesters, excellenties, dames en heren!

Het is mij, minister
van volksgezondheid,
vandaag een grote
eer, in naam van de
regering, hulde te
brengen aan een
groot man!

Hoor je dat, hij zegt, groot
man, en ik meet amper een
meter vijftig!

194

Deze grote fi-
guur heeft de
wereld verbaasd
door zijn formi-
dabele uitvinding.

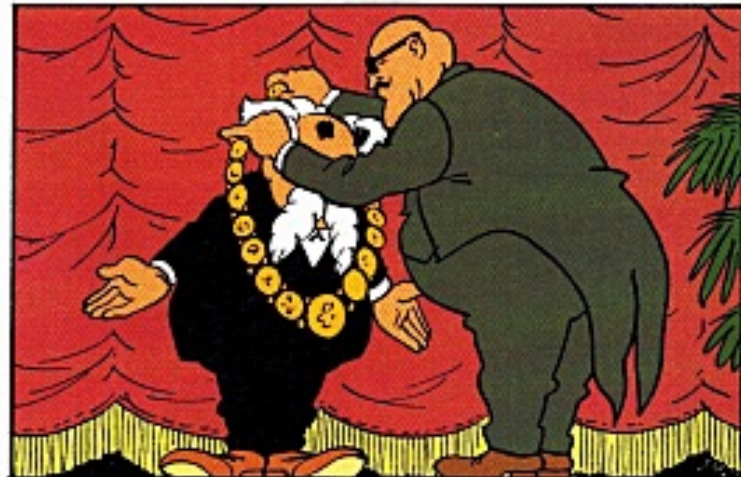
Dankzij onze
landgenoot
zullen er
voortaan
geen tengerere
en ziekelijke
kinderen
meer zijn.

Wij vereren hem dan
ook met de grootste
onderscheiding die er
bestaat en sieren
hem met de gouden
keten van tweeën-
zeventig eretekens!

Waarde professor
Jeremias Gobelijn, ge-
lieve dit uitzonderlijk
ereteken, op de hele
wereld alleen aan u
toegekend, in ontvangst
te nemen!

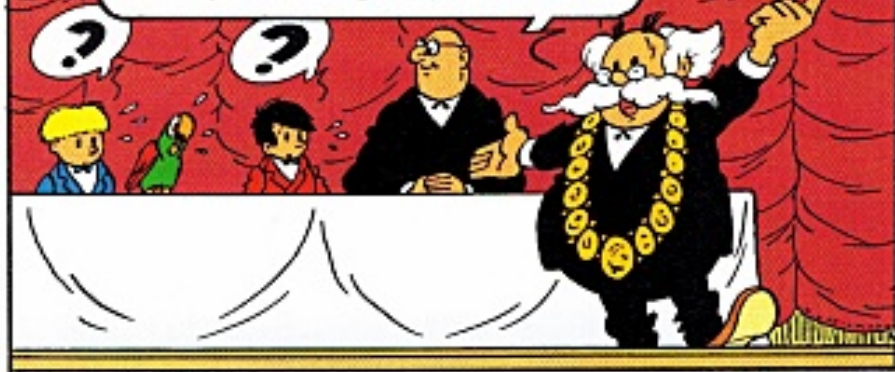
U begrijpt dat deze beschuldiging... ik bedoel, huldiging... mij diep geplakt... gepakt heeft.

Ik vraag u echter op mijn beurt hulde te brengen aan twee jongens, Jommeke en Filiberke.

Dankzij deze twee dappere apen... ik bedoel knaperen heb ik mijn uitvinding kunnen voltooien!

Want tijdens mijn zoektocht naar de nodige grondstoffen, hebben zij mij het leven gered en mee de opzoekingen tot een goed einde gebracht.

Dankzij hen heb ik mij nu volop kunnen wijden aan de vervaardiging van mijn PURPEREN BILLEN!!!...

Ik bedoel **PILLEN!**

Ach, dat ik altijd zo verstoord... ik bedoel, zo verstrooid ben!

Leve Jommeke! Leve Filiberke!

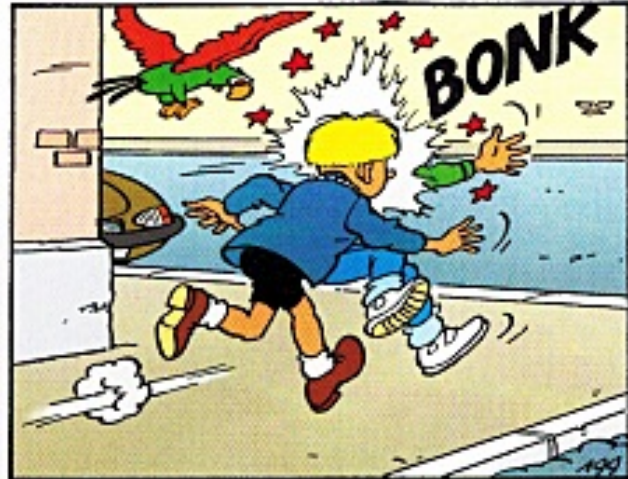

Wie had dat durven denken! Nu hebben wij ook een gouden ereteken!

Nu zijn wij ook beroemd!

Wel, hier scheiden onze wegen. Ik moet direct naar huis, vader uit de put helpen, want die steekt er nog altijd in!

Kun jij niet uit je ogen kijken, lomp kieken!

Hier, pak vast!

Vroeger zou ik dat niet gekund hebben, maar sedert ik purperen pillen van professor Gobelijn neem heb ik stevige forsballen gekregen!

En dat is wel het eigenaardige van deze geschiedenis. Zij begon en eindigt met een blauw oog!

